

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

19 -10- 2020
Reg. № 01-00-5/.....

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯ ПО ТРАНСПОРТ,
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ
И СЪОБЩЕНИЯ
Г-Н ХАЛИЛ ЛЕТИФОВ

ОТНОСНО: Предложение за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на търговското корабоплаване № 002-01-37, внесен от Министерския съвет на 14.08.2020 г. и постъпило предложение от Иглика Иванова-Събева и група народни представители за допълнение на Наказателния кодекс

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛЕТИФОВ,

Във връзка с Ваше писмо относно приетия на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на търговското корабоплаване № 002-01-37, внесен от Министерския съвет на 14 август 2020 г. и постъпилото предложение от Иглика Иванова-Събева и група народни представители за допълнение на Наказателния кодекс (НК), с което се предлага създаването на нов чл. 234г в глава шеста „Престъпления против стопанството“, раздел II „Престъпления в отделни стопански отрасли“ от особената част на НК, Министерството на правосъдието в рамките на своята компетентност предоставя следното становище:

Със създаването на нова разпоредба, а именно чл. 234г НК, вносителите предлагат допълнение на НК, с което се предвижда криминилизирането на извършването на обществен превоз на пътници без съответно разрешение, регистрация или лиценз, когато се изискват такива по силата на нормативен акт или акт на Европейския съюз, като е предвидено наказание лишаване от свобода от две до пет години, а моторното превозно средство да бъде отнето в полза на държавата, независимо чия собственост е.

Направено е предложение и за създаването на квалифициращ състав, когато деянието по ал. 1 е извършено при условията на предварителен говор за осъществяването му и е извършено от две или повече лица или е извършено чрез използването на неистински или преправен документ или документ с невярно съдържание, за което е предвидено наказание лишаване от свобода от пет до десет години и глоба от пет до петнадесет хиляди лева, като съдът може да постанови и конфискация до една втора от имуществото на виновния.

В свое становище, по повод внесен законопроект за допълнение на НК, № 054-01-8, внесен от Станислав Стоянов Иванов и група народни представители на 06 февруари

2020 г., Министерството на правосъдието принципно е подкрепило създаването на нов чл. 234г НК, като е изразило и правните си аргументи за неговото задълбочено обсъждане и преценка, и е предложило проект на разпоредба на чл. 234г НК.

Също така видно от постъпилите по този законопроект становища от Върховния касационен съд, Прокуратурата на Република България и Висшия адвокатски съвет са изложени аргументи, че съществуват условия за възникване на колизия между регулиращи едни и същи обществени отношения правни норми, тази на предложения нов чл. 234г НК и действащите норми на Закона за автомобилните превози (ЗАвП).

Това ще доведе и до противоречие в компетенциите на съответните държавни органи, които ще ги прилагат. В най-голяма степен това се отнася за предложеният текст на ал. 1 на проекта на чл. 234г НК, който при покрива предвиденото от законодателя административно нарушение по специалния закон, какъвто в случая се явява Законът за автомобилните превози (ЗАвП) и в частност разпоредбата на чл. 93 от същия.

В конкретния случай, в ЗАвП съществува съответен състав на административнонаказателна отговорност за деянието „незаконен превоз на пътници“, което застрашава и уврежда този вид обществени отношения. В тази връзка законодателят е предвидил то да бъде санкционирано по административен ред, поради което не следва да се реагира чрез средствата и методите на наказателното право.

Административнонаказателната отговорност има своята роля за укрепване и усъвършенстване на законността в областта на държавното управление. Този вид отговорност съдейства за утвърждаване на държавната, обществената и личната дисциплина, необходима за решаване на всички задачи, за които органите на държавно управление отговарят пряко.

Законодателят е длъжен да предостави на правоприлагашите органи необходимия инструментариум, така че след като е установено основание за възникване на наказателна отговорност, да бъде избрана такава мярка за въздействие по отношение на нарушителя на наказателноправната забрана, че да бъде обезпечено постигането на определените от закона цели.

